

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **TM - TRUCK s.r.o.**, IČO: 273 15 797,
sídlem Julia Fučíka 53, 431 59 Vysoká Pec,

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**,
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2018, č. j. 7035-13/2018-900000-032,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 3 000 Kč. Částka 3 000 Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Generálního ředitelství cel ze dne 7. 9. 2018, č. j. 7035-13/2018-900000-032, kterým bylo rozhodnutí Celního úřadu pro Ústecký kraj ze dne 26. 4. 2017, č. j. 48923/2017-620000-32.1, změněno tak, že se jeho výrok nahrazuje následujícím zněním:

„Celní úřad pro Ústecký kraj (dále jen "správce daně") jakožto věcně a místně příslušný správce daně podle § 6 odst. 1 písm. f) a odst. 2 a § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 1 odst. 3 a § 42 odst. 3 a § 42b odst. 1 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o spotřebních daních"), na základě rozhodnutí Generálního ředitelství cel (dále jen GŘC) č. j. 6976-3/2017-900000-302 ze dne 13. února 2017, kterým bylo ve smyslu § 121 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "daňový řád"), nařízeno přezkoumání rozhodnutí správce daně č. j. 116149/2015-620000-32.1 ze dne 11. září 2015, o zabránění vybraných výrobků (dále jen "dotčené rozhodnutí"), vydané právnícké osobě společnosti TM - TRUCK s.r.o., DIČ CZ 27315797, se sídlem Julia Fučíka čp. 53, 432 59 Vysoká Pec (dále jen "daňový subjekt"), provedl přezkoumání dotčeného rozhodnutí a za použití § 101 odst. 1 daňového řádu rozhodl tak, že ve smyslu § 123 odst. 5 daňového řádu se celý výrok dotčeného rozhodnutí nahrazuje následujícím zněním:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

"Celní úřad pro Ústecký kraj (dále jen "správce daně") jakožto věcně a místně příslušný správce daně podle § 6 odst. 1 písm. f) a odst. 2 a § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 1 odst. 3 a § 42 odst. 3 a § 42b odst. 1 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o spotřebních daních"), ve věci vybraných výrobků zajištěných právnícké osobě společnosti TM - TRUCK s.r.o., DIČ CZ 27315797, se sídlem Julia Fučíka čp. 53, 432 59 Vysoká Pec (dále jen "daňový subjekt"), rozhodnutím Celního úřadu Chomutov č. j. 1560/2010-086300-021 ze dne 22. ledna 2010, v souladu s § 101 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "daňový řád"), a podle § 42 odst. 11 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních, ve znění účinném do 30. dubna 2011 (dále jen "zákon o spotřebních daních do 2010"), rozhodl tak, že propadá vybrané výrobky nafta motorová, kód nomenklatury 2710 19 41, v množství 5072 litrů při 15 °C a benzín NATURAL 95, kód nomenklatury 2710 11 45, v množství 28653 litrů při 15 °C, které jsou předmětem spotřební daně z minerálních olejů podle § 45 odst. 1 písm. a) a b) zákona o spotřebních daních, jejichž původním vlastníkem byl daňový subjekt, neboť byly dopravovány ve smyslu § 42 odst. 1 písm. a) zákona o spotřebních daních, ve znění účinném ke dni jejich zajištění, bez dokladu uvedeného v § 26 zákona o spotřebních daních, ve znění účinném ke dni jejich zajištění. Vlastníkem propadlých vybraných výrobků se v souladu s § 42 odst. 14 zákona o spotřebních daních do 2010 stává stát."

2. Soud je před vlastním meritorním projednáním žaloby povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda má žaloba všechny zákonem stanovené náležitosti k tomu, aby byla projednatelná. Podle ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), žaloba kromě obecných náležitostí podání (viz ustanovení § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.) musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Dle ustanovení § 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s. platí, že žalobce může rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby. Dle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.
3. K problematice žalobních bodů existuje bohatá judikatura Nejvyššího správního soudu, podle které „[u]platnění alespoň jednoho projednatelného žalobního bodu nepředstavuje podmínku řízení [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], ale zvláštní náležitost žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) uvedeného zákona. Absence takovéto náležitosti se odstraňuje postupem dle § 37 odst. 5 téhož zákona. Soud pro odstranění této vady stanoví lhůtu odpovídající zbývajícím částem lhůty pro podání žaloby. Soud je povinen vyzvat žalobce k doplnění žalobních bodů (§ 37 odst. 5 s. ř. s.) vždy, je-li se zřetelem na konkrétní situaci pravděpodobné, že žalobce bude s to žalobu doplnit včas. Neuplatní-li žalobce ve lhůtě pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu alespoň jeden žalobní bod tak, aby jeho žaloba byla projednatelná (§ 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.), soud žalobu odmítne podle § 37 odst. 5 téhož zákona“ (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017-31, publ. pod č. 3733/2018 Sb. NSS, nebo také starší rozsudky téhož soudu ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 Azs 9/2003-40, publ. pod č. 113/2004 Sb. NSS, a ze dne 11. 3. 2010, č. j. 7 As 15/2010-56, všechny dostupné na www.nssoud.cz).

4. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno prostřednictvím datové schránky dne 10. 9. 2018, jak vyplývá z doručenky datové zprávy, jakožto důkazu o doručení napadeného rozhodnutí žalobci. S ohledem na ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. lhůta pro podání žaloby uplynula dne 12. 11. 2018, resp. lhůta pro podání žaloby by byla zachována, pakliže by tento den podání obsahující žalobu bylo např. předáno soudu nebo soudu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence. Předmětná žaloba byla doručena na elektronickou podatelnu soudu dne 8. 11. 2018, byla tudíž podána v zákonné lhůtě.
5. Vycházeje z citované judikatury Nejvyššího správního soudu zdejší soud konstatuje, že žalobce ve lhůtě pro podání žaloby, tj. nejpozději do 12. 11. 2018, neuplatnil žádný žalobní bod, a proto jeho žaloba není projednatelná. Za situace, kdy žaloba byla podána prostřednictvím datové schránky ve čtvrtek 8. 11. 2018 odpoledne a podatelnu soudu zpracována až následující den, soud dospěl k závěru, že nebylo jeho povinností vyzývat žalobce k doplnění žalobních bodů, neboť do konce lhůty k podání žaloby (12. 11. 2018) zbýval pouhý jeden pracovní den a v případné výzvě by lhůtu k doplnění žalobních bodů mohl soud stanovit jen do 12. 11. 2018. Soud tedy vyhodnotil, že doplnění žaloby v takto krátkém časovém horizontu do konce lhůty dle § 71 odst. 2 s. ř. s. není s ohledem na uvedené okolnosti pravděpodobné.
6. V souzené věci žalobce v žalobě toliko uvedl, že napadené rozhodnutí je nesprávné, a proto byl žalobce zkrácen na svých právech.
7. Dle rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, dostupné na www.nssoud.cz, platí, že za žalobní bod je nutno považovat každé vyjádření žalobce, z něhož, byť i jen v nejhrubších obrysech, lze dovodit, že napadené správní rozhodnutí je z určitého důvodu žalobcem považováno za nezákonné. Jinými slovy řečeno – náležitost žaloby dle ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům, bude směřovat jeho přezkum.
8. Z ustálené a jednotné judikatury Nejvyššího správního soudu lze připomenout například usnesení ze dne 17. 1. 2013, č. j. 4 Azs 41/2012-17, dostupné na www.nssoud.cz, v němž nebylo jako žalobní bod klasifikováno tvrzení o porušení ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ustanovení § 12 a § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, o zkrácení práv žalobce napadeným rozhodnutím, aniž by bylo alespoň naznačeno, v čem měl rozpor se zákonem spočívat a jaká práva žalobce byla zkrácena.
9. Ve světle shora uvedeného pak soud posuzoval, zda samotné tvrzení, že je napadené rozhodnutí nesprávné a že jím byl proto žalobce zkrácen na svých právech, lze kvalifikovat jako žalobní bod podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

10. V daném případě je nutno uvést, že za žalobní bod nemůže být považováno jakékoliv tvrzení, ale pouze tvrzení pohybující se v rámci předmětu daného soudního řízení. K zahájení řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 odst. 1 s. ř. s. je nutným předpokladem tvrzení o zkrácení žalobcových veřejných subjektivních práv. To znamená, že předmětem soudního řízení podle § 65 odst. 1 s. ř. s. je ochrana veřejných subjektivních práv žalobce a žalobní body se pak musí bezpochyby vztahovat k tvrzení o zkrácení žalobcových veřejných subjektivních práv. V daném případě však žalobce neuvádí, v čem spočívá namítaná nesprávnost napadeného rozhodnutí ani to, jaká jeho práva byla rozhodnutím zkrácena, a proto uvedená tvrzení nemohou být považována za žalobní bod, neboť jsou příliš obecně formulovaná a není z nich zřejmé, jaká zákonná ustanovení byla žalovaným porušena, a tedy ani to, v jakém rozsahu má soud provést přezkum napadeného rozhodnutí. Soud zároveň dodává, že s ohledem na situaci, kdy se žalobce žalobou podanou v posledních dnech zákonné lhůty sám připravil o možnost být soudem poučen o nedostacích svého podání, neměl za daného stavu zákonnou povinnost vyzvat žalobce dle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. k odstranění vad žaloby, tj. k doplnění žaloby o žalobní body.
11. Jelikož žaloba neobsahovala žádné žalobní body, tj. nebyla podána kvalifikovaným způsobem, ačkoliv dle ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je měla obsahovat, jednalo se v tomto případě o vadu podání, kterou však bylo možno stále odstranit, a to ve lhůtě pro podání žaloby (viz ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s.). Vadu podání bylo tedy možno odstranit, pakliže by soudu s ohledem na zásadu koncentrace řízení bylo nejpozději dne 12. 11. 2018 doručeno podání, jež by obsahovalo doplnění žaloby spočívající v uvedení žalobních bodů. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce neodstranil vady podání týkající se neuvedení žalobních bodů v uvedené lhůtě, nezbylo soudu, než předmětnou žalobu s odkazem na ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. tímto usnesením odmítnout.
12. Výrok II. usnesení o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
13. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle ustanovení § 10 odst. 3 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl také o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 3 000 Kč žalobci, k němuž dojde prostřednictvím účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 30. června 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu